

ÅRSMØTE PÅ FINSE

FINSE

Finse alpine forskningsstasjon, drives i samarbeid mellom Universitetet i Oslo og Universitetet i Bergen. Stasjonen er hyppig besøkt av biologi- og geologistudenter ved universitetene. Stasjonen huser fagrom som laboratorium, bibliotek, arbeidsrom, samt bofasiliteter.

Fjellrype - Foto: Terje Hansen

18.-20. juni 2010

For første gang som jeg kjenner til, ble det bestemt å legge årsmøtet til en destinasjon som ikke lot seg nå med bil. På evig jakt etter nye mulige steder og arrangere dette årlige evenement ble forslaget om Finse forskningsstasjon raskt bifalt av et samlet styre. Stasjonen var godt kjent for flere av styrets medlemmer men det var nok flest av oss som aldri hadde vært på stedet så vi gledet oss til helgen alle sammen. En del utfordringer blir det jo naturligvis når man ikke kan få kjørt frem til døren slik vi pleier med alt tilhørende pikk og pakk.

Av Michael Fredriksen

Stasjonen har alle fasiliteter og vi fikk tidlig tilbud om å få bestille full pensjon. Her var det ikke nødvendig å drasse inn mat og soveposer, noe som hørtes greit ut i mine ører. Saken ble sendt på høring i styret men ble raskt nedstemt av sterke krefter fra indre dalstrøk med utpreget sans for hjemmelaget mat. "Kjøkkensjefen" utarbeidet i stedet handleliste og fordelte ivrig til alle intetanende påmeldte. Det ble bedyret at fordelingen var demokratisk med tanke på volum og vektfordeling, men dette trekkes sterkt i tvil i ettertid.

Hardangergjengen tok ruten over vidda og toget østfra mens resten kom med toget fra Bergen. Som vanlig var Hardangergjengen

Foto: Ragnar Vikøren

Ottar Osaland

Fjæreplytt

Ingunn Løyning

først på pletten for å innta posisjonene på kjøkkenet noe som selvsagt gir en god start på disse helgene.

Undertegnede hadde fått tildelt 2 brød, 2 liter juice og 5 kg poteter på sin handleliste og tenkte at det måtte la seg ordne raskt og enkelt med en kvikk tur på nærmeste butikk. Hastet derfor innom på vei hjem fra jobb for å få saken unnagjort. Tenkte 2 vanlige poser á 2,5 kg måtte være greieste løsning, men fant kun poteter i løs vekt på første stopp. Vel dette er jo ikke grisgrendte strøk og butikkene ligger ikke langt fra hverandre så nærmeste handlesenter ble neste stopp. Her er det jo 2 matbutikker, men den første hadde også bare poteter i løs vekt og den andre kun poser med 1,5 kg. Her satt glosene løst, da jeg lettere amper hev meg i bilen for et siste forsøk, mens jeg sendte noen "varme hilsener" til kjøkkensjefen for tildelingen. Siste stopp hadde poteter av alle sorter i poser á 1,5 kilo så her ble det behov for lederen å anvende alle sine lederegenskaper da beslutningen om å kjøpe 3 poser ble tatt. En rask titt på klokken avslørte at all denne "potetbesettelsen" hadde koste undertegnede dyre minutter. Vel hjemme var det bare å få fart på pakkingen og da alt det nødvendige var kommet på plass var jo sekken som vanlig full. En rask titt på handleposene avslørte raskt at her må det stues tettere. Etter litt fikk jeg omsider alt trykket ned i sekken utenom min bærbare PC, som jeg hadde behov for, så den ble tatt med i egen liten bæreväske. Nå var det bare å få kastet seg rundt og komme seg på toget. Sekken ble hevet på ryggen og det knakk i knærne. Nye gloser gikk i retning "potetbonden fra Odda" men jeg kom meg nu ned til toget med ryggen sånn noenlunde intakt. Togturen var hyggelig og stemningen som vanlig god. Været i Bergen var fint og vi visste at det var litt mer tvilsomt på fjellet og at det var kaldere enn vanlig for årstiden. Det ble likevel en nokså brutal opplevelse da vi steg av toget og ble møtt av isende kald vind og temperatur ned mot null grader. Det var fortsatt en del snø, men mesteparten av veien til stasjonen var bar. Det er bare en 20-30 minutters gange bort til stasjonen og her var det ikke værforhold til å nyte omgivelsene. Jeg slet meg av gårde i motvinden godt motivert av at jeg snart skulle få stappet 5kg poteter

Agnar Målsnes

Fjellerke

Torgrim Breiehagen

ned i halsen på en "viss kjøkkensjef". Jeg gikk det raskeste jeg orket og i de skyggefulle partiene lå snøen fortsatt i veibanen våt og tung. Her gikk det tregt unna men vel gjennom så jeg meg tilbake og måtte humre litt av synet av kassereren slepende på en svær trillekoffert gjennom snøhaugene. Han så ut som han hadde gått av på feil stopp og fulgte med av ren desperasjon.

Vel, vi ankom stasjonen sliten og kald og ble møtt av en alltid like smørblid Rune. Her var stemningen allerede god og praten var godt i gang. Det var bare å få seg et rom, få tingene på plass og finne frem en kald medbrakt!!! Glemt var både minusgrader og poteter, nå ventet allerede maten.

Fremmøte var bra med rundt 25 personer til bords. Det ble servert varm kvelds og det ble tungt å bryte opp for oss i styret for å påbegynne styremøtet. Vi fikk unnagjort deler av programmet før vi igjen samlet oss rundt peisen. Her ble det som vanlig lyst ute før de siste av oss inntok "horisontalen".

Lørdagen rant med fint vær, selv om morgentemperaturen var alt annet enn vårlig. De ivrigste tok ut etter frokost med kurs mot Finsefetene og med temmincksnipa i tankene. De av oss som av ymse årsaker ikke var oppegående før ut på formiddagen nøyde oss med en tur i nærområdene. Området var vakkert med store flate myrområder omkranset av fjell og vidder. Litt fugl ble det også selv om første dagen bød på store utfordringer for de som trodde de skulle vasse i temmincksniper.

Etter lunch ble det også tid til fugletitting før det offisielle programmet tok over. Selve årsmøte startet kl. 18:00 og gikk som vanlig relativt greit unna. Det må likevel nevnes at årets møtet inneholdt en aldri så liten sensasjon. Foreningen fikk ny redaktør da Ragnar Vikøren offisielt overtok vervet. Rune ble behørig takket for sin innsats som innebærer imponerende 20 år i redaktørstolen. Den rekorden blir neppe noen gang slått, men vi får håpe påtroppende legger seg på sinnet at han overtar et verv hvor tradisjonen tydelig viser at han har mange år foran seg før han kan begynne å tenke på avløsning.

Etter årsmøtet ble det foredrag om temminck-snipe av Torgrim Breiehagen, Terje Lislevand snakket litt om en ny metode for satelittmerking av vadere og Agnar Målsnes viste oss status for jaktfalkprosjektet.

Etter et så tettpakket program var det tid for å nyte fruktene av Oddagjengens iherdige innsats på kjøkkenet. Det ble disket opp med en fortreffelig viltgryte og desserten med varme bjørnebær, krem og eggelikør. Det hele inntatt til deilig rødvin og kaldt øl. Kunne ikke vært bedre på noe høyfjellshotell.

Etter en slik lang og begivenhetsrik dag er det godt og bare finne seg vel til rette i sofakroken og la praten gå uforstyrret ut i de små timer. Det ble noe tidligere kveld for de fleste som nok kjente at øyelokkene begynte å bli tunge, men de mest utholdende av oss klarte å holde ut til i 3-tiden.

Søndagen kom med strålende vær. Det var stille, skyfritt og temperaturen var også noe snillere. Det ble en god frokost etterfulgt av en fin tur i de fantastiske omgivelsene. Vi ble da også belønnet med noen fine fugleopplevelser og det ble sett både temminck, fjæreplytt, myrsnipe, fjellvåk, fjellrype, snøspurv for å nevne noen.

Godt fornøyd med helgen så langt var det bare å spise opp restene til lunch og vaske seg ut før returen. Da Oddagjengen hadde kommet seg bort på stasjonen gikk det ikke lenge før vi fikk en telefon og helgens største godbit hadde blitt funnet. En lettere opphisset Rune kunne meddele at det igjen var svartrødstjert på stasjonen på Finse. Det er mange år siden sist, da den hekket der oppe flere år på rad. Rune mente den muligens kunne hekke der da den ble sett flygende inn i en av de gamle skinneoverbyggene.

Da vi ankom stasjonen noe senere for å rekke vårt tog ble fuglen ganske raskt gjenfunnet og det viste seg å være en 2K hann. Det hører med til historien at det senere på sommeren ble konstatert at det virkelig var hekking der oppe også i år. Et svært gledelig gjensyn for de som reiser der ofte.

Takk til alle som tok turen til Finse denne helgen for å være sammen i hyggelige omgivelser. Vi håper vi får se dere også på neste årsmøte.

En spesiell takk til "Kjøkkenpersonalet" fra Odda og for ikke å forglemme "stasjonsmesteren" Torbjørn Ergon for at vi fikk bruke stasjonen.

Det ble disket opp med en fortreffelig viltgryte til middag. Desserten bestod av varme bjørnebær med krem og eggelikør.

Tekst: Michael Frediksen
Fuglebilder: Terje Hansen
Øvrige bilder: Ragnar Vikøren